

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Benkovcu
Benkovac, Stjepana Radića 10

Poslovni broj: P-47/2023-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, po sutkinji Božani Mihalj, u pravnoj stvari tužitelja Marijana Stopfera, OIB 88602321233, Biograd na Moru, Kralja Petra Svačića 3, zastupan po punomoćniku Luki Mrkiću, odvjetniku u Zadru, Zrinsko-Frankopanska 38, protiv tuženika Zagrebačke banke d.d., OIB92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupana po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija, Zagreb, Galleria Importanne, Iblerov trg 10/VII, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 3. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Luke Pestića, odvjetničkog vježbenika i punomoćnika tužene Filipa Fuština, odvjetnika u Zagrebu, te objave dana 28. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se točka I. i III. tužbenog zahtjeva koje glase:

„ I. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju MARIJAN STOPFER, Kralja Petra Svačića 3, 23210 Biograd na Moru, OIB: 88602321233, isplati iznos od 30.111,28 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od:

22,87	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
20,05	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
113,33	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
80,42	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
3,42	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
85,79	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
118,49	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
79,49	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
102,67	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
91,96	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
81,90	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
75,05	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
69,50	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
74,54	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
80,66	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate

63,76	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
77,05	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
101,76	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
113,27	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
116,14	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
136,91	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
167,51	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
174,96	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
218,21	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
212,91	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
277,63	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
246,95	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
257,98	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
238,93	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
321,21	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
324,96	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
302,94	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
285,66	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
354,61	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
409,22	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
423,58	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
514,39	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
445,24	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
440,96	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
411,93	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
411,93	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
430,29	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
462,21	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
460,95	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
442,56	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
461,30	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
461,30	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
454,09	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
454,47	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
409,89	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
424,59	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
449,86	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
448,11	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
415,00	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
415,00	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
444,25	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
448,76	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
448,76	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
414,27	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
414,27	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
404,10	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
419,46	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
440,72	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate

431,62	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
444,24	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
430,59	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
430,59	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
460,55	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
452,62	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
442,34	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
440,94	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
453,47	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
459,06	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
471,30	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
464,36	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
479,35	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
484,50	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
483,53	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,97	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,07	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,07	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,07	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,07	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,07	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,07	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
488,07	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate
1113,74	EUR	od dana	23.02.2016.	do isplate

po stopi koja se do dana 31.07.2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, do dana 31.12.2022. se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. , za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju MARIJAN STOPFER, Kralja Petra Svačića 3, 23210 Biograd na Moru, OIB: 88602321233, plati prouzročeni parnični trošak sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.“

II. Prihvaća se tužbeni zahtjev pod II. u dijelu koji glasi:

II. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju MARIJAN STOPFER, Kralja Petra Svačića 3,

23210 Biograd na Moru, OIB: 88602321233, isplati iznos od 9.227,87 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. lipnja 2019. kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, po stopi koja se do dana 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023., za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 15 dana, dok se tužitelj odbija sa zahtjevom za isplatu zateznih kamata na glavnicu od dana 30. rujna 2015. do dana podnošenja tužbe.

III. Svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj dana 13. lipnja 2019. navodi da je s tuženikom dana 29. siječnja 2007. u Zadru sklopio Ugovor o namjenskom kreditu broj 3208338691 (u daljnjem tekstu: Ugovor), kojim mu je tuženik odobrio namjenski kredit za kupovinu kuće u kunsjoj protuvrijenosti iznosa od 390.000,00 CHF, uz rok otplate od 29 godina te redovnu kamatu po kamatnoj stopi od 4,50 % godišnje. Mjesečni anuitet je iznosio 1.989,80 CHF i dospijevao je zadnjeg dana u mjesecu, dok se plaćanje vršilo, u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. na dan plaćanja. Navodi da je pravomoćno utvrđeno da su ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi i ugovorna odredba o valutnoj klauzuli CHF u predmetnom ugovoru ništetne, te da unatoč provedenoj konverziji tužitelj ima pravo na povrat novca koje je tuženik temeljem ovih ništetnih odredbi neosnovano stekao od tužitelja iznos od 350.760,61 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

1.1 Nakon provedenog financijskog vještačenja tužitelj je podneskom od 16. listopada 2024. precizirao tužbeni zahtjev.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom u cijelosti osporava tužbeni zahtjev kao neosnovan u pogledu pravne osnove i visine, kao i osnovu i tijek zateznih kamata. Ističe i prigovor zastare u odnosu na sve iznose dospjele prije 13. lipnja 2014. godine. Predmetni kredit konvertiran je sukladno ZID ZPK/15, budući da su tužitelj i tuženik 22. veljače 2016. godine sklopili dodatak Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom. Sve tužiteljeve uplate, uključujući uplate po osnovi promjene CHF kamatne stope i CHF tečaja, uzete su u obzir prilikom izrade konverzije i iskorištene za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s člankom 19.c ZID ZPK/15. Tužitelj je, nakon što je dobio zakonom propisane podatke o konverziji, svojom slobodnom voljom prihvatio konverziju. Sklapanjem dodatka izvršena je promjena valute kredita iz CHF u EUR, promjena kamatne stope, utvrđenje preostale glavnice u EUR te raspolaganje preplatom. Konverzijom su posljedice eventualno ništetnih odredbi CHF ugovora uređene novom pravnom osnovom – EUR ugovorom. Stranke su time uredile svoj pravni odnos u pogledu svih ranije izvršenih preplata po CHF kreditnoj partiji, uključujući preplate nastale zbog promjene kamatne stope i CHF tečaja. Kako

su sva plaćanja po CHF kreditu obračunata u odnosu na novu pravnu osnovu, tužitelj više ne može imati zahtjev zbog stjecanja bez osnove pozivom na uvjete CHF kredita. Novi otplatni plan uključivao je sve promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora utjecale na početno utvrđeni otplatni plan i anuitete. Sve uplate uključene u izračun konverzije iskorištene su za namirenje duga po EUR kreditu, a preplata za namirenje budućih EUR anuiteta ili je isplaćena korisniku kredita. Sukladno članku 19.c ZID ZPK/15, uplaćeni iznosi preračunati su u EUR prema tečaju na dan uplate, a na iznos preplate banka nije bila dužna obračunati kamatu niti tečajnu razliku. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužitelju da tuženiku podmiri parnične troškove.

3. U dokaznom je postupku sud pročitao Ugovor o namjenskom kreditu od 29. siječnja 2007. (l.s. 20-32), Izračun utjecaja promjene tečaja CHF i promjene kamatnih stopa na visinu anuiteta i izračun utjecaja promjene kamatnih stopa na visinu kamata sukladno Ugovoru o kreditu izrađen od Petra Bajla, mag.oec., stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo broj: 199/19-306 (l.s. 33-39), Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR (l.s. 54-58), podnesak tuženika (l.s. 60), izračun konverzije na dan 30.09.2015. (l.s. 62-69), informativni sažetak izračuna konverzije na dan 30.9.2015. (l.s. 70), pregled otvorenih stavki po kreditu na dan 30.9.2015. (l.s. 72), prijedlog izmjene Ugovora o kreditu (l.s. 74), izvještaj o kalkulatoru za provedbu konverzije kredita denominiranih u valuti švicarski franak (CHF), odnosno kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom uz CHF, sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju i Zakonu o kreditnim institucijama (l.s. 76-78), Financijsko vještačenje izrađeno od mr.sc. Martine Maté, Stalnog sudskog vještaka za financije, bankarstvo i računovodstvo od 20. rujna 2024. (l.s. 120-133), te je saslušao tužitelja kao stranku (l.s. 170-171).

4. Predmet spora je potraživanje tužitelja s osnova ništetnosti valutne klauzule, nastalo uslijed otplate kredita do konverzije i nezakonito više obračunatog iznosa preostale glavnice na dan konverzije, u iznosu od 30.111,28 EUR, te zateznih kamata u iznosu od 9.227,87 EUR, na preplaćene iznose obračunate od dana svake uplate do dana konverzije. Sve zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. U konkretnom slučaju na temelju izvedenih dokaza utvrđene su sljedeće činjenice koje među strankama nisu sporne:

- da su stranke sklopile Ugovor o namjenskom kreditu od 29. siječnja 2007., kojim je tužitelju odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti od 390.000,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita;
- da je ugovorena redovna kamata koja je tijekom postojanja obveze po ovom Ugovoru promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.dd., koja na dan sklapanja Ugovora iznosi 4,50 % godišnje;

- da su stranke 22. veljače 2015. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu EUR, kojem su prethodile obavijesti u vidu podnesak tuženika od 12. studenog 2015. (l.s. 60), izračun konverzije na dan 30.09.2015. (l.s. 62-69), informativni sažetak izračuna konverzije na dan 30.9.2015. (l.s. 70), pregled otvorenih stavki po kreditu na dan 30.9.2015. (l.s. 72), prijedlog izmjene Ugovora o kreditu (l.s. 74), izvještaj o kalkulatoru za provedbu konverzije kredita denominiranih u valuti švicarski franak (CHF), odnosno kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom uz CHF, sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju i Zakonu o kreditnim institucijama (l.s. 76-78);
- da je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u spisu predmeta P-1401/2012 vođen kolektivni spor protiv banaka (među njima i protiv tuženika iz predmetne parnice) radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača da je u navedenom predmetu 4. srpnja 2013. donesena presuda koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., te broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., koje su pak potvrđene odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. godine, i Rev-2221/18 od 17. rujna 2019.

7. Među strankama je sporno je li predmetno potraživanje u zastari te je li sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu, sukladno ZID ZPK, prestala obveza tuženika na povrat iznosa koji tužitelj potražuje u ovom postupku.

8. Tužitelj iskazuje da mu je kredit trebao za kupnju kuće za život, koja je koštala oko 250.000,00 eura. Nakon što je u banci prošao silne provjere i predao tražene papire, obaviješten je da ne može dignuti kredit jer nema pokrića. Nakon dva do tri dana pozvala ga je službenica Zagrebačke banke i obavijestila ga da ima ponudu za kredit u CHF. Na njegovo pitanje koja je razlika, odgovorila je da nema razlike i da je to još bolja opcija jer je CHF stabilan kredit. Kredit u CHF iznosio je 390.000,00 CHF. Nakon toga je, kako navodi, krenuo pakao za obitelj. Nakon godinu do dvije počela je rasti rata kredita. U početku je rata bila oko 5.000,00 kuna, što su mogli plaćati, ali je nastavila rasti te je najviše iznosila 12.500,00 kuna, odnosno više od duplo. Navodi da nikakvog sluha nije bilo u banci. Imao je malu djecu, ali im na osnovu toga nije dana odgoda plaćanja jer su djeca bila u dobi iznad koje banka nije davala odgodu. Navodi da su se svi razboljeli, da je supruga dobila karcinom, a on ima problema sa srcem, dok su djeca slušala svu tu nervozu. Dovedeni su na prosjački štap te su imali poslovni prostor koji su morali prodati kako bi platili nekoliko rata. Tužitelj navodi da mu prilikom ugovaranja kredita nije bilo predloženo da postoji mogućnost rasta kamate te da je ona promjenjiva. Ističe da nije mogao ništa utjecati i da je to bilo doslovce „uzmi ili ostavi“. Kada mu je takav kredit ponudila osoba iz banke koja je bila njegov osobni bankar, odnosno osoba kojoj treba vjerovati, to nije bio razlog za preispitivanje, osobito kada mu je rečeno da je CHF stabilna valuta i još bolja od eura. Tužitelj se ne sjeća je li pročitao ugovor kada ga je potpisivao, navodi da je to bilo davno. Ističe da mu u banci uopće nisu spominjali da je imao promjenjivu, a ne fiksnu kamatnu stopu. Nije tražio posebna objašnjenja vezana uz ugovor jer, kako navodi, nisu imali što puno tražiti objašnjenja. U bankama su uvijek bile gužve, nitko se nije javljao na telefon, a kada bi dolazili u Zadar imali su minut da im odgovore. Tužitelj navodi da nije znao što znači pojam valutna klauzula. Kredit je

sam otplaćivao, ali je posuđivao novac za plaćanje kredita. Za vrijeme trajanja kredita imao je obrt.

9. Iz iskaza tužitelja jasno proizlazi da je isti u trenutku sklapanja prijemnog Ugovora imao status potrošača (čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača "Narodne novine br. 79/2007., 125/2007., dalje u tekstu: ZZP/07).

10. U konkretnom slučaju, sklapanjem Dodatka Ugovora o kreditu, na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" 102/15, dalje u tekstu: ZIDZPK) provedena je konverzija kredita, kojim je promijenjena valuta kredita u EUR, kamatna stopa i iznos preostale neotplaćene glavnice kredita.

11. Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. nije prihvatio prijedloge više fizičkih osoba i osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZIDZPK/15, kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ broj 102/15), te je ocijenio da su navedeni zakoni suglasni s Ustavom.

12. Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je rješenje broj Gos-1/2019 od 4. ožujka 2020., kojim je odgovorio na pitanje o valjanosti sporazuma o konverziji sklopljenog na temelju ZIDZPK-a, u situaciji kada su nišetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, na način da Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj 102/15) ima učinke i valjan je u slučaju kada su nišetne odredbe osnovnog Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

13. Prema odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-457/2025-21, sklapanjem Aneksa Ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZIDZPK/15, kojim su stranke iznova, od dana sklapanja Ugovora o kreditu, uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, prestala je obveza tuženice na povrat više plaćenih iznosa s osnove nišetnih odredaba o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF. Navedeni više plaćeni iznosi nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženice. ZIDZPK/15 propisao je detaljnu, jasnu i transparentnu proceduru koja je prethodila sklapanju Aneksa Ugovoru o kreditu, kao i njegov sadržaj, čime je tužitelj kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Aneksa proučiti njegove odredbe.

13.1. Primjena posebnog propisa, odnosno ZIDZPK/15, derogira primjenu općih odredbi ZOO-a o pravnim posljedicama nišetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate te devizne klauzule u CHF ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza ugovorenih valjanim Aneksom Ugovoru o kreditu, na način kako je to određeno ZIDZPK/15.

13.2. Potrošači koji su prihvatili konverziju, za razliku od onih koji je nisu prihvatili, učinili su izbor koji je ZIDZPK/15 jasno definirao. Prihvaćanjem konverzije potrošači se više ne nalaze u položaju dužnika iz kredita s valutnom klauzulom u

CHF. Stoga se radilo o valjanom izboru korisnika kredita i potrošača, učinjenom u skladu sa zakonom čija ustavnost i zakonitost nije dovedena u pitanje.

14. Slijedom navedenog, tužitelj nema pravo na isplatu iznosa od 30.111,28 EUR koji potražuje na ime razlike nastale primjenom ništetne valutne klauzule, budući da je taj iznos obuhvaćen konverzijom provedenom sukladno ZIDZPK/15. Sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu stranke su, sukladno posebnom zakonskom uređenju, iznova uredile svoje odnose u pogledu valute obveze, kamatne stope i preostale glavnice, zbog čega tužitelju ne pripada povrat preplaćenih iznosa koji su uzeti u obzir prilikom konverzije. Naime, navedeni iznosi bili su uzeti u obzir prilikom izračuna konverzije te su iskorišteni za namirenje obveza po novom EUR kreditu.

15. Međutim, konverzijom nisu obuhvaćene zatezne kamate na pojedinačno preplaćene iznose za razdoblje od dana njihove uplate do dana konverzije. Stoga tužitelju pripadaju zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem ništetnih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF, za razdoblje do 30. rujna 2015. godine, u ukupnom iznosu od 9.227,87 EUR, utvrđenom financijskim vještačenjem, koje ovaj sud prihvaća u cijelosti, ocjenjujući ga stručnim i objektivnim, danim u skladu s pravilima struke te temeljito i stručno obrazloženim.

16. Budući da se na dospjele zatezne kamate ne mogu zahtijevati daljnje zatezne kamate prije podnošenja zahtjeva za njihovu isplatu, tužitelju na navedeni iznos pripadaju zatezne kamate od dana podnošenja tužbe, odnosno od 13. lipnja 2019. godine, do isplate (čl. 31. st. 2. ZOO).

17. Stoga je tužbeni zahtjev osnovan samo u dijelu koji se odnosi na zatezne kamate na preplaćene iznose do dana konverzije, dok je u preostalom dijelu, koji se odnosi na isplatu iznosa od 30.111,28 EUR, neosnovan te ga je valjalo odbiti.

18. U odnosu na prigovor zastare, ističe se da isti prigovor ovaj sud nalazi neosnovanim. Naime, prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. zauzeto je shvaćanje da zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva prema kojem su stranke dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile temeljem nišetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08 i 78/15, dalje u tekstu: ZOO), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Nadalje, prema stavu VSRH-a zastara za podnošenje individualnih restitucijskih zahtjeva s osnove ništetne valutne klauzule je prekinuta donošenjem Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. te petogodišnji zastarni rok počinje iznova teći od 14. lipnja 2018. godine. Pa kako je tužba u ovom predmetu podnesena 13. lipnja 2019., nije istekao zastarni rok od pet godina iz čl. 225. ZOO, zbog čega je prigovor zastare od strane tuženice neosnovan.

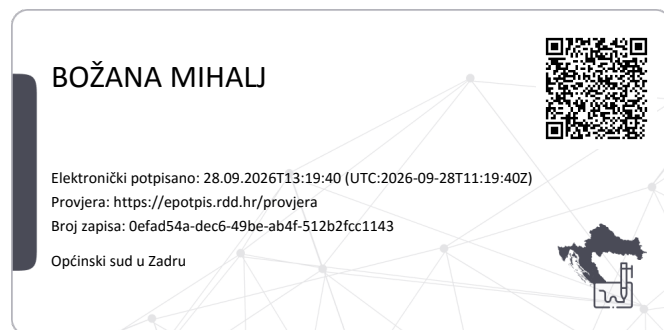
19. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25. - u daljnjem tekstu: ZPP). S obzirom na djelomičan uspjeh stranaka u ovom postupku, pri čemu je tužitelj uspio u dijelu zahtjeva za isplatu

zateznih kamata na preplaćene iznose do dana konverzije, dok je tuženik uspio u odnosu na zahtjev za isplatu iznosa od 30.111,28 EUR, sud je, imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja, odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka. Pri donošenju odluke o troškovima sud je imao u vidu i pravno shvaćanje izraženo u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-457/2025-21.

Benkovac, 28. rujna 2026.

Sutkinja

Božana Mihalj

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana objave, odnosno primitka prijepisa ove odluke, ovisno o ispunjenju uvjeta iz čl. 335. ZPP.

DNA :

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-c92fd**

Kontrolni broj: **01d92-ab535-5bbeb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.